

عنوان مقاله:

مقایسه شورای حل اختلاف و نهاد میانجی گری در حقوق کیفری ایران

محل انتشار:

فصلنامه الکترونیکی پژوهش های حقوقی قانون یار، دوره 1، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

کیانوش نصرتی

خلاصه مقاله:

قانون شوراهای حل اختلاف با ایجاد صلاحیت رسیدگی به بعضی از دعاوی کیفری در رسیدگی به جرایم عملا منتهی به کیفر زدایی گردیده است مطابق ماده 9 این قانون در جرایم بازدارنده و اقداماتتامینی و تربیتی و امور خلاقی از قبیل تخلفات راهنمایی و رانندگی که مجازات نقدی قانونی آنحداکثر و در مجموع تا سی میلیون ریال و یا سه ماه حبس باشد صلاحیت رسیدگی و صدور رای باشورای حل اختلاف می باشد واز طرفی دیگر در کلیه جرایم قابل گذشت و جنبه خصوصی جرایم غیرقابل گذشت نیز شورا با تراضی طرفین برای صلح و سازش اقدام می نماید. این مطالعه که به روشتحلیلی توصیفی و روش گردآوری کتابخانه ای و ابزار فیش برداری در پاسخ به سوال اصلی پژوهشی یعنی وجوه افتراق و اشتراک نهاد شورای حل اختلاف و نهاد میانجی گری درحقوق کیفری ایرانچگونه است ، انجام پذیرفته است . دادرسی حاکم بر داوری دادرسی تحکیمی می باشد در حالی که دادرسی حاکم بر شورای حل اختلاف تحکمی می باشد، صلاحیت رسیدگی به دعاوی در شورایحل اختلاف محدود و احصاء شده است در حالی که صلاحیت به جز چند مورد استثنایی، عام و کلیمیباشد ،همچنین رسیدگی قاضی شورای حل اختلاف از حث اصول و قواعد حسب مورد تابعمقررات آیین دادرسی و در داوری وفق ماده 477 قانون آیین دادرسی در امور مدنی تابع مقرراتقانون آیین 5 مدنی یا کیفری است دادرسی نیستند ولی باید مقررات مربوط به داوری را رعایت نمایند.

کلمات کلیدی:

نهاد میانجیگری، شورای حل اختلاف، حقوق کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/820842>

